

Sygn. akt III Ca 366/17, III Cz 377/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

Sędziowie: SO Artur Żymelka

SR del. Marzena Botwina

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. na rozprawie sprawy

z wniosku J. S., K. S.

z udziałem Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców i zażalenia uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt I Ns 160/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Marzena Botwina SSO Gabriela Sobczyk SSO Artur Żymelka

UZASADNIENIE

K. S. i J. S. wnioskiem z dnia 12 stycznia 2016 roku, domagali się ustanowienia służebności przesyłu na nieruchomości położonej w P., oznaczonej działką ewidencyjną numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą KW (...), na rzecz uczestniczki postępowania - Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., której treścią miało być znoszenie istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni pod jej powierzchnią urządzeń infrastruktury przesyłowej w postaci odcinka rurociągu grawitacyjnego kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączem kanalizacyjnym oraz prawo korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji, za jednorazowym wynagrodzeniem za ustanowienie służebności na rzecz wnioskodawców w wysokości 25.000 zł. Jednocześnie, wnioskodawcy domagali się zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazali, że są właścicielami nieruchomości oznaczonej działką ewidencyjną numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą KW (...), przez którą przebiegają urządzenia infrastruktury kanalizacyjnej, stanowiące własność uczestniczki postępowania - Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., na które składa się: rurociąg kanalizacji sanitarnej, studzienki kanalizacyjne oraz przyłącza kanalizacyjne, które znacznie utrudniają korzystanie z gruntu. Z nieruchomości wnioskodawców uczestniczka korzysta w sposób odpowiadający treści służebności przesyłu, ale

czyni to w złej wierze, nie posiadając żadnego tytułu prawnego do dysponowania przedmiotową nieruchomością i nie wypłacając wnioskodawcom żadnego odszkodowania w związku z wybudowaniem na ich nieruchomości infrastruktury przesyłowej. Wnioskodawcy wyjaśnili, że wielokrotnie podejmowali rozmowy z uczestniczką celem ugodowego uregulowania korzystania z nieruchomości wnioskodawców, co nie przyniosło jednak oczekiwanego skutku. Wskazali, że w kwietniu 2015r. zawezwali uczestnika postępowania do zawarcia umowy służebności przesyłu za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 25 000 zł, uczestnik nie był jednak zainteresowany zawarciem ugody.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania - Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., wniosła o oddalenie wniosku i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Wskazała, iż inwestycja polegająca na budowie kanalizacji sanitarnej z przyłączami została zrealizowana przez nią jako inwestora na podstawie decyzji Starosty (...) z dnia 27 kwietnia 2006 roku i decyzji przenoszącej pozwolenie na budowę z dnia 31 lipca 2006 roku. Następnie na podstawie decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu (...) z dnia 30 listopada 2015 roku zostało udzielone pozwolenie na użytkowanie wybudowanej kanalizacji sanitarnej. Przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę kanalizacji sanitarnej, Gmina G. uzyskała oświadczenie wnioskodawców, wyrażające zgodę na wykonanie podłączenia kanalizacji, przejście jej przez nieruchomość stanowiącą ich własność oraz dokonywanie napraw i konserwacji sieci przez uprawnione do tego służby pod warunkiem uporządkowania działki po zakończeniu robót. Oświadczenie to zostało przyjęte przez przedstawicieli Gminy z podanym warunkiem, doszło więc do faktycznego zawarcia umowy. W trakcie realizacji inwestycji, na żądanie wnioskodawców, dokonano przesunięcia studni na kolektorze biegnącym przez ich działkę.

Przyłącze zostało wykonane na podstawie zawartej między zainteresowanymi umowy z dnia 16.12.2011r., na podstawie której wnioskodawcy zobowiązali się do nieodpłatnego oddania w używanie niezbędnej części działki (...) w celu wykonania przyłącza oraz bezpłatnie udostępnić Inwestorowi nieruchomość po wykonaniu przyłącza w celu zapewnienia eksploatacji poszczególnych odcinków instalacji i urządzeń wchodzących w jej skład (służebność przesyłu). Strony zawarły umowę o zaopatrzenie w wodę oraz po wybudowaniu przyłącza kanalizacyjnego Państwo S. złożyli wniosek o odbiór ścieków zgodnie z tą umową.

Uczestniczka zarzuciła, że wnioskodawcy nie określili, jakim pasem gruntu wnioskowana przez nich służebność miałaby przebiegać, ani w jaki sposób ustalili wysokość żądanego wynagrodzenia. Wskazała, że w jej ocenie wnioskodawcy nie wykazali przesłanek sądowego ustanowienia służebności przesyłu, tj. odmowy uczestniczki zawarcia umowy o ustanowienie służebności co do całości urządzeń kanalizacyjnych znajdujących się na działce numer (...) oraz konieczności ustanowienia służebności co do przyłącza kanalizacyjnego dla korzystania z urządzenia. Wskazali, że pierwsza z tych przesłanek nie została zrealizowana co do całości urządzeń, a druga co do przyłącza. Jeśli chodzi o odmowę zawarcia umowy ustanowienia służebności, zdaniem uczestniczki, wnioskodawcy nie wykazali, aby uczestniczka odmówiła zawarcia umowy, w jej ocenie nie można tego wnioskować z odmowy zawarcia ugody sądowej. Jeśli natomiast chodzi o ustanowienie służebności w zakresie przyłącza kanalizacyjnego, uczestniczka zakwestionowała, aby w tym zakresie ustanowienie służebności przesyłu było konieczne dla korzystania z urządzenia. Wskazała, że przyłącze jest urządzeniem łączącym sieć z wewnętrzną instalacją w domu odbiorcy usług. Służy odbiorcy, nie przedsiębiorstwu przesyłowemu. Powołała się w tym zakresie na art. 15 ust.2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków(Dz. U. z 2015 poz.139). Podniosła ponadto, że strony uregulowały już swe prawa i obowiązki dotyczące sposobu korzystania z nieruchomości w zakresie przyłącza kanalizacyjnego w umowie zawartej 16.12.2011r.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił wniosek K. S. i J. S. o ustanowienie służebności przesyłu w sprawie toczącej się z udziałem Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P..

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawcy K. i J. małżonkowie S. są współwłaścicielami w ustawowej wspólności majątkowej nieruchomości gruntowej położonej w P., oznaczonej jako działka ewidencyjna numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą KW (...). Przez nieruchomość tę przebiega

infrastruktura przesyłowa – sieć wodnokanalizacyjna, której właścicielem jest Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P..

W dniu 18 listopada 2004 roku wnioskodawcy w związku z realizacją na terenie Gminy G. projektu mającego na celu wybudowanie oczyszczalni ścieków i kanalizacji sanitarnej, złożyli oświadczenie wyrażające zgodę na wykonanie podłączenia kanalizacji sanitarnej wraz z jej przejściem przez działkę wnioskodawców, oznaczoną numerem 50/17, a także dokonywanie napraw i konserwacji sieci wodociągowej przez uprawnione do tego służby pod warunkiem uporządkowania działki po zakończeniu robót. W związku z realizacją robót, na ich wniosek, zmieniono lokalizację studzienki kanalizacyjnej. W dniu 5 marca 2009 roku małżonkowie S. zawarli z Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. umowę o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Następnie, w dniu 16 grudnia 2011 roku między stronami doszło do zawarcia umowy na wykonanie przyłącza kanalizacyjnego. Zgodnie z zapisem § 2 pkt 4 umowy, wnioskodawcy zobowiązali się do bezpłatnego oddania spółce w używanie niezbędnej części nieruchomości w celu wykonania przyłącza sanitarnego, a po wykonaniu robót – udostępniania nieruchomości w celu zapewnienia prawidłowej eksploatacji poszczególnych odcinków instalacji i urządzeń wchodzących w jej skład. Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 24 kwietnia 2015 roku wnioskodawcy wystąpili do Sądu Rejonowego w Gliwicach z wnioskiem o zawezwanie Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. do próby ugodowej, której treścią miała być zapłata na rzecz wzywających kwoty 26.000,00 zł, na którą składały się jednorazowe wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu (25.000,00 zł) oraz odszkodowanie za bezumowne korzystanie z nieruchomości za okres ostatnich 3 miesięcy przed złożeniem wniosku (1.000,00 zł). Między stronami nie doszło do zawarcia ugody.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek o ustanowienie służebności przesyłu podlegał oddaleniu jako przedwczesny

Sąd Rejonowy wskazał, że podstawę prawną żądania wnioskodawców stanowiła dyspozycja art. 305² § 2 kc. Wskazał, że uprawnionym do wystąpienia do Sądu z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu jest właściciel nieruchomości, jednakże uprawnienie to jest ściśle powiązane z odmową drugiej strony zawarcia umowy ustanowienia służebności przesyłu a niewykazanie odmowy drugiej strony zawarcia takiej umowy skutkować musi oddaleniem wniosku. Wskazał, że przepisy prawa dają prymat ustanowieniu służebności przesyłu w drodze umowy. Dopiero w braku porozumienia stron może dojść do ustanowienia służebności na mocy orzeczenia sądowego. Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że wniosek o ustanowienie służebności przesyłu w drodze orzeczenia sądowego był przedwczesny z uwagi na nieprowadzenie żadnych rozmów, które miałyby doprowadzić do ustanowienia służebności przesyłu w drodze umowy wnioskodawców i uczestniczki postępowania. Uczestniczka zakwestionowała bowiem, aby wnioskodawcy kiedykolwiek zwrócili się do niej z takim wnioskiem. Odmiennie twierdzenia wnioskodawców Sąd Rejonowy uznał za gołosłowne. Sąd Rejonowy ocenił, że nie może wnioskować z faktu odmowy zawarcia ugody w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej, bowiem jak wynika z treści wniosku wszczynającego postępowanie pojednawcze, w ramach tego postępowania wnioskodawcy domagali się spowodowania zawarcia ugody, na mocy której uczestniczka postępowania miałaby zapłacić na rzecz wnioskodawców wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu, która de facto do tej pory nie została ustanowiona oraz odszkodowanie za bezumowne korzystanie z nieruchomości wnioskodawców. Wśród tych żądań nie zostało sformułowane żądanie, które miałyby zmierzać do ustanowienia służebności przesyłu w jakiegokolwiek formie. Tym samym Sąd Rejonowy uznał, że brak było podstaw do uwzględnienia wniosku. Stąd Sąd nie przeprowadzał postępowania z wnioskowanych opinii biegłych. O kosztach zaś rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 kpc, z którego wypływa zasada o ponoszeniu przez każdego uczestnika postępowania kosztów postępowania związanych ze swym udziałem w sprawie. Sąd Rejonowy uznał, że wobec ostatecznego oddalenia wniosku w niniejszej sprawie z uwagi na brak przesłanki z art. 305² § 2 kpc, interesy wnioskodawców oraz uczestniczki postępowania nie okazały się sprzeczne.

Apelację od tego postanowienia wnieśli wnioskodawcy, zarzucając wydanemu postanowieniu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c w zw. z art. 13 § 2 k.p.c poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, dokonanie nieprawidłowej subsumcji i oceny prawnej wynikających z tego materiału dowodowego,

co w konsekwencji doprowadzić miało do błędnych wniosków w zakresie braku spełnienia przesłanek do sądowego ustanowienia służebności, a także przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów oraz orzeczenie sprzecznie z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegające na nieuzasadnionym uznaniu, że wnioskodawcy nie wykazali zaistnienia przesłanki z art. 305²§2kc w postaci odmowy zawarcia umowy przez przedsiębiorcę przesyłowego, warunkującej ustanowienie służebności na drodze sądowej, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, że przesłanka ta została spełniona, bowiem przed złożeniem wniosku strony wystąpiły do Sądu z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej proponując uczestniczce zawarcie umowy o ustanowienie służebności za wynagrodzeniem. Wskazano, że ponadto w trakcie postępowania uczestniczka w odpowiedzi na wniosek oraz w dalszych pismach procesowych zaprezentowała jednoznaczne stanowisko, że nie jest zainteresowana zawarciem umowy o ustanowienie służebności, bowiem jego zdaniem posiada stosowny tytuł do dysponowania nieruchomością wnioskodawców, co stanowi ostateczne potwierdzenie, że uczestniczka odmawia zawarcia umowy. Zarzucili ponadto naruszenie przepisów postępowania art. 217§2 i 3 kpc, art. 227, art. 278§1kpc i art. 626§2 i 3 kpc w zw. z art. 13§2 k.p.c poprzez pominięcie dowodów zmierzających do wyjaśnienia istoty sprawy i bezzasadne oddalenie złożonych w tym zakresie wniosków dowodowych co do dowodów z opinii biegłych. Zarzucili ponadto naruszenie przepisów postępowania to art. 316 kpc w zw. z art. 13§2kpc poprzez jego niezastosowanie i wydanie orzeczenia w oparciu o stan rzeczy nieistniejący w chwili orzekania w szczególności nieuwzględnienie faktu, że uczestnik w odpowiedzi na wniosek i dalszych pismach procesowych wprost wyartykułował odmowę zawarcia z wnioskodawcami umowy o ustanowienie służebności twierdząc, że posiada tytuł prawny do dysponowania nieruchomością pomimo tego Sąd I instancji nie uwzględnił tej okoliczności w dacie orzekania i bezpodstawnie uznał, że brak podstaw do merytorycznego rozpoznania wniosku wobec niewykazania przez wnioskodawców że uczestnik odmawia zawarcia umowy.

Wnioskodawcy podnieśli, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy.

Stawiając te zarzuty wnioskodawcy wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu podnieśli dodatkowo naruszenie art. 45 Konstytucji poprzez uniemożliwienie wnioskodawcom realizacji konstytucyjnego zagwarantowanego prawa do sądu. Podnieśli też, że treść służebności została przez nich opisana we wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Wskazali, że odmowa zawarcia umowy o ustanowienie służebności następuje także wówczas, gdy spór dotyczy wysokości wynagrodzenia lub o konieczności zapłaty wynagrodzenia. Podnieśli, że zgłosili zastrzeżenie w trybie art. 162 kpc w sytuacji, gdy wnioski dowodowe zostały przez Sąd oddalone.

W odpowiedzi na apelację uczestniczka postępowania wniosła o oddalenie apelacji w całości i utrzymanie wydanego postanowienia oraz zasądzenie od wnioskodawców solidarnie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego za drugą instancję według norm przepisanych.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wniosła uczestniczka postępowania. Zarzuciła mu naruszenie art. 520§3kpc poprzez jego niezastosowanie mimo tego, że interesy uczestników postępowania były sprzeczne. Zarzuciła brak zasądzenia zwrotu kosztów postępowania od wnioskodawców na rzecz uczestniczki postępowania. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 2 i zasądzenie solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestniczki kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa radcowskiego oraz o zasądzenie od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestniczki postępowania kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawców odniosła skutek.

Poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne dotyczące znaczenia postępowania ugodowego w sprawie I Co 63/15 nie są prawidłowe. Czyniąc je Sąd Rejonowy pominął zupełnie treść art. 305²§2kc i sposób ukształtowania w tym przepisie roszczenia właściciela nieruchomości, która ma być obciążona służebnością. Zgodnie z tym przepisem,

że jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Z punktu widzenia właściciela nieruchomości, która ma być obciążona służebnością decydujące znaczenie ma wynagrodzenie jako element umowy ustanowienia służebności, co wyraził ustawodawca formułując w cytowany sposób brzmienie przepisu. Nie oznacza to jednak, że składnikiem odpowiedniego żądania właściciela wobec przedsiębiorcy jest jego zgoda na ustanowienie służebności o określonej treści. Nie może bowiem umknąć, że odpowiednie oświadczenie o ustanowieniu służebności składa właściciel nieruchomości obciążonej, a przedsiębiorca przesyłowy jedynie wyraża na nie zgodę, samemu składając oświadczenie co do wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Na kwestie sposobu sformułowania roszczenia właściciela zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 października 2010r., III CZP 66/10. Wskazano w nim, że art. 305² § 2 k.c. określono, że właściciel może "żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu". Wynika z tego, że nie może wystąpić o zasądzenie wynagrodzenia bez jednoczesnego ustanowienia służebności. Biorąc zaś pod uwagę, że ustanowienia służebności przesyłu (podobnie jak innych służebności) następuje w postępowaniu nieprocesowym (art. 626 § 3 k.p.c.), żądanie o jakim mowa w art. 305² § 2 k.p.c. przybiera postać wniosku i rozpoznawane jest zgodnie z regułami tego postępowania.

Porównując złożony przez wnioskodawców wniosek o zawarcie ugody w sprawie I Co 63/15 z brzmieniem art. 305²§2kpc Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wniosek ten odpowiadał sposobowi sformułowania tego przepisu, jedynie w miejsce słów „ w zamian za ustanowienie służebności przesyłu”, we wniosku tym wnioskodawcy wpisali „za ustanowienie (...) służebności przesyłu”. Rację też mają skarżący, że w treści wniosku sposób szczegółowy opisano ową służebność przesyłu.

W ocenie Sądu Okręgowego jednoznacznie zatem wnioskować należy, że wolą wnioskodawców było zawarcie z uczestniczka umowy ustanowienia służebności przesyłu za wskazanym wynagrodzeniem. Niezasadnie Sąd Rejonowy wskazał, że żądania ustanowienia służebności przesyłu wnioskodawcy nie zawarli we wniosku o zawiązanie do próby ugodowej. Nie mogli się oni domagać, by uczestniczka postępowania (wówczas przeciwniczka w postępowaniu I Co 63/15) ustanowiła służebność przesyłu, bo z istoty służebności wynika, że to właściciel może obciążyć swoją nieruchomość ograniczonym prawem rzeczowym (służebnością) – art. 245§2kc. Skoro zatem brzmienie wniosku w sprawie I Co 63/15 było tożsame z brzmieniem przepisu prawa, a ponadto wnioskodawcy opisali w nim służebność przesyłu, to należy przyjąć, że przebieg postępowania w sprawie I Co 63/15, które zakończyło się odmową zawarcia ugody przez uczestniczkę postępowania stanowi realizację przesłanki odmowy zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu. Podnieść przy tym należy, że ugoda zawarta pomiędzy stronami w postępowaniu o zawiązanie do próby ugodowej jest szczególnego rodzaju umową stron, a nie orzeczeniem Sądu. Tym samym brak podstaw do przyjęcia, aby podjęta przez wnioskodawców próba ugodowego rozstrzygnięcia sprawy służebności w tym trybie była nieodpowiednia dla realizacji przesłanki z art. 305²§2kc.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala zatem na przyjęcie, że w okresie poprzedzającym złożenie wniosku wnioskodawcy podjęli działania ugodowe mające na celu zawarcie z uczestniczką umowy ustanowienia służebności przesyłu. Pomiedzy stronami nie doszło do zawarcia umowy o ustanowienie służebności w formie ugody w opisywanym postępowaniu, sygn akt I Co 63/15, gdyż jej zawarciu sprzeciwiła się uczestniczka postępowania.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wadliwie oceniając oświadczenia stron złożone w tym postępowaniu i oddalając na podstawie dokonanej oceny wniosków jako przedwczesny nie rozpoznał istoty sprawy, nie dokonał bowiem oceny pozostałych przesłanek ustanowienia służebności przesyłu, nie ocenił pozostałego zgromadzonego i

zawnioskowanego w sprawie materiału dowodowego, pomijając go wobec wyciągniętego wniosku o przedwczesności żądania zgłoszonego przez wnioskodawców.

W tych okolicznościach szczegółowe odnoszenie się do pozostałych zarzutów apelacji było zbyteczne, skoro już zarzut naruszenia 233§1kpc odniósł skutek.

Z przytoczonych powodów zaskarżone postanowienie ostać się nie mogło, a podlegało uchyleniu na podstawie art. 386§4kpc w zw. z art. 13§2kpc, zaś sprawa podlegała przekazaniu do ponownego rozpoznania wobec nierozpoznania istoty sprawy.

Rozstrzygnięcie podjęte co do apelacji zawiera w sobie także rozstrzygnięcie o kosztach postępowania objęte zażaleniem. Wobec kierunku rozstrzygnięcia o głównym przedmiocie postępowania, także rozstrzygnięcie o kosztach podlegało na podstawie art. 386§4kpc w zw. z art. 13§2kpc uchyleniu i przekazaniu do ponownego rozpoznania, co stanowiło jednoczesne rozpoznanie apelacji wnioskodawców oraz zażalenia uczestniczki postępowania. Jednocześnie z mocy art. 108§2kpc przekazano Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego, na które składają się koszty postępowania apelacyjnego i zażaleniowego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy rozważy, czy zaistniała druga przesłanka wymieniona w art. 305²§2kc - oceni, czy służebność przesyłu jest konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49§1kc w świetle zgromadzonego i wnioskowanego materiału dowodowego. Przeprowadzi odpowiednie do dokonania tej oceny oraz do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy postępowanie dowodowe, ponownie rozważając zasadność zgłoszonych przez wnioskodawców wniosków dowodowych, zważając, że postanowieniami co do postępowania dowodowego zgodnie z art. 240§1kpc w zw. z art.13§2kpc nie jest związany i może je stosownie do okoliczności uchylić lub zmienić. W szczególności zaś uczyni to w sytuacji, gdy dojdzie do przekonania o istnieniu przesłanki konieczności ustanowienia służebności przesyłu, wówczas przeprowadzi stosowne postępowanie (dowodowe) dotyczące ustalenia zakresu służebności przesyłu oraz wysokości odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie tego prawa.

Po zebraniu materiału dowodowego, Sąd Rejonowy dokona jego właściwej oceny i wyda rozstrzygnięcie.

Z tych orzeczono jak w sentencji.

SSR(del.) Marzena Botwina SSO Gabriela Sobczyk SSO Artur Żymelka